

A litigant tells the jury of his blameless life and how his father contributed to public expenditure without, unlike others, expecting anything in return.

περὶ δ' ἑμαυτοῦ βραχέα βούλομαι ὑμῖν εἰπεῖν.

ἐγὼ γὰρ ἔτη γεγωνὸς ἤδη τριάκοντα οὔτε τῷ πατρὶ οὐδὲν πώποτε ἀντεῖπον, οὔτε τῶν πολιτῶν οὐδεὶς μοι ἐνεκάλεσεν, ἐγγύς τε οἰκῶν τῆς ἀγορᾶς οὔτε πρὸς δικαστηρίῳ οὔτε πρὸς βουλευτηρίῳ ὤφθην οὐδεπώποτε, πρὶν ταύτην τὴν συμφορὰν γενέσθαι.

περὶ μὲν οὖν ἑμαυτοῦ τοσαῦτα λέγω, περὶ δὲ τοῦ πατρὸς, ἐπειδὴ ὡσπερ ἀδικοῦντος αἱ κατηγορίαι γηγένηνται, συγγνώμην ἔχετε, ἐὰν λέγω ἃ ἀνήλωσεν εἰς τὴν πόλιν καὶ εἰς τοὺς φίλους· οὐ γὰρ φιλοτιμίας ἔνεκα ἀλλὰ τεκμήριον ποιούμενος ὅτι οὐ τοῦ αὐτοῦ ἐστὶν ἀνδρὸς ἄνευ ἀνάγκης τε πολλὰ ἀναλίσκειν καὶ μετὰ κινδύνου τοῦ μεγίστου ἐπιθυμῆσαι ἔχειν τι τῶν κοινῶν.

εἰσὶ δὲ τινες οἱ προαναλίσκοντες οὐ μόνου τούτου ἔνεκα ἀλλ' ἵνα ἄρχειν ὑφ' ὑμῶν ἀξιωθέντες διπλάσια κομίσωνται. ὁ τοίνυν ἐμὸς πατήρ ἄρχειν μὲν οὐδεπώποτε ἐπεθύμησε, τὰς δὲ χορηγίας ἀπάσας κεχορήγηκε, τετρηράρχηκε δὲ ἐπτάκις, εἰσφορὰς δὲ πολλὰς καὶ μεγάλας εἰσενήνοχεν.

Lysias Speeches 19.55-57

1A 1 2012